בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ"ח בתמוז תשס"ז (24 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*הסקרנות וההתעניינות שמפגינים יהודים ממגזרים שונים לגניזה הקהירית, היא אך דוגמא אחת של הקשר העמוק של בני עמנו עם המקורות והשורשים שלנו. החיבה החזקה ביותר בין העם לבין ספריו שמורה כמובן ל...ספר הספרים, **ספר התורה**. כאן סיפור של כמה ספרי תורה, ובתוכם –*

ספר התורה של משפחת חזני [המשך המאמר על המשפחה]...

ליוסק'ה ידידי,
בהמשך לשיחתנו מלפני דקות אחדות, הריני מתכבד להעלות בזה על הכתב מעט פרטים באשר לתולדותיו של ספר התורה של משפחת חזני, שהיה מופקד עד לפני ימים אחדים ביישוב שנשא את שמו של השר מיכאל חזני המנוח – "נצר חזני". אם תמצא עניין בפרטים הללו תוכל לשבצם בדבריך על אודות גלגוליו של ספר התורה הזה בשבועות הדרמטיים שעברו עלינו ועליו לאחרונה.
ידידך, ראובן קמפניינו

בעת היותי שליח בני עקיבא באיטליה, לפני למעלה 20-מ שנה, עסקתי בין השאר גם בהצלת ספרי תורה מקהילות באיטליה והעלאתם ארצה. לא תמיד האירה לי הדרך במפעל זה. לעתים קשה היה לקבל את הסכמת הקהילה המקומית לשתף פעולה בעניין נעלה זה. הקהילות הקטנות והמצומקות כיום, סברו לא פעם, כי ראוי להן להחזיק בגווילים ישנים אלו, כשרידים וכעדויות לעברן המפואר. הרעיון שהצעתי לפניהן עלה בדעתו של חמי המנוח, שלמה (פריץ) גולדשמידט, אשר המציא את המונח "**השאלה לצמיתות**". הקהילה באיטליה לא נתבקשה, אפוא, לוותר על רכושה היקר; אדרבא, הם נשארים לעד הבעלים של ספר התורה שנמסר בהשאלה לצמיתות לתנועת בני-עקיבא, וזו מתחייבת מצדה למצוא בארץ קהילה שתשמח לקבל לידיה ספר תורה עתיק מקהילה שבאיטליה. הקהילה או המשפחה בארץ שזכתה לקבל לידיה ספר תורה מן המקור הזה, נתבקשה לשאת בהוצאות הכרוכות בהבאתו לארץ, בהגהתו ובהתקנתו לשימוש כראוי. על עץ החיים של כל אחד מספרי התורה הללו הצמדנו לוחית מתכת צנועה ועליה חרטנו את סיפורו של ספר התורה: מי הם בעליו המקוריים באיטליה, הושאל לצמיתות לתנועת בני-עקיבא והופקד בידי קהילה פלונית בארץ. מאידך, הקהילה המוסרת קיבלה מגילה מפוארת המעידה כי ספר התורה שלה הוכנס אחר כבוד לקהילה פלונית בארץ ושם יהיה ספרם מונח לצמיתות. באופן כזה זכיתי להכניס **ח"י ספרי תורה** עתיקים, מוגהים מחדש וראויים לשימוש ל-ח"י קהילות בישראל. אציין להלן אחדות מהן, הקשורות לתנועת "הקיבוץ הדתי":
שני ספרי תורה מקהילת טריאסטי הוכנסו בשנת תשמ"ה [1985], האחד לקיבוץ **מלכישוע**, והשני ל**ישיבת הקיבוץ הדתי בעין צורים**. ספר תורה מקהילת וירונה הוכנס בקיץ תשמ"ה ל**בית הספר התיכון** על שם **כ"ב חללי מעלות בצפת**. מנהל ביה"ס באותה עת היה שאול אפרתי, איש קב' יבנה. ביום ירושלים, כ"ח באייר תשמ"ד [1984], הוכנס ספר תורה מקהילת וירונה לקיבוץ **נצרים** שבחבל עזה. **גב' חנה חזני** ז"ל ובני משפחתה יצ"ו, פנו אליי בבקשה לקבל לידיהם אחד מספרי התורה שנמצאו תחת ידי ממקור זה, ולהקדישו לזכר בעלה המנוח, השר מיכאל חזני. ואמנם בחנוכה תשנ"ה [

יום ב', כ"ח בתמוז תשס"ו (24 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

1995], זכתה הגב' חזני להכניס ספר תורה מקהילת טורינו שבאיטליה לקהילת נצר חזני שבחבל עזה. זהו בקצרה סיפורו של ספר התורה של משפחת חזני. סיפורו של היישוב "נצר חזני" ושל שאר יישובי חבל עזה עוד יסופר. "חבל על דאבדין ודלא משתכחין" [http://www.kdati.org.il/info/amudim/697/03.htm].